

Szegedi Kovács György Vörösmarty-díjas

Meglepetés
helyett

Hivatalos meglepetés helyett hadd
megajljak el egy tiszteletet.

Kezdő éjszaka-raként, valamikor 1990 tavaszán Szegedi Kovács Gyuri barátom
megkérdezte, hogy lenne-e kedvem vele felkeresni Bajor Nagy Ernőt, a Szabad
Föld egykori neves szerkesztőjét, a hetvenes-nyolcvanas évek korszismert
televíziós szemlélyiségét. Mit mondhat erre egy lelkes kezdő? Hát persze! Ilyen
alkalmat nem lehet kihagyni.

Gyuri novelli
kapcsán akart vele találkozni, tanácsokat kérni, nekem meg már az nagy szű
volt, hogy találkozhatom egy élő legendával. És ez a találkozás alapján
meghatározta pályámat.

Ha akkor Gyuri
nem h-v magával, bizonyára sok minden másként alakul. És nem ez volt az
egyetlen eset, hogy egyengette előttem az utat az első lépéseknél. Ami bizony
nem kis dolog. Már csak azért sem, mert nem mindenki támogatja szívesen a
leendő konkurenciát. Az esetleges vetélytársat. Igaz, a mi esetünkben nem ágy
lett, hiszen ő maradt a szépirodalomnál, én meg az éjszaka-ránsnál. De azt hiszem,
abból sem lett volna baj, ha ugyanazt műveljük mindketten.

Gyuri ma sem
fálatkeny a kezdőkre, nem fálat attól, hogy esetleg vetélytársai lesznek. Azért
is sokakat segített már, támogatott.

És ez az egyik
oka annak, hogy március 15-én, Nemzeti ünnepünkén a Fejér Megyei önkormányzat
Vörösmarty-díjjal tüntette ki. Megérdemelten. Persze arról sem feledkezhetünk
meg, hogy az elmúlt évtizedekben az országban valamennyi neves irodalmi lapjában
publikálta a-ráisait, és több kettete jelent meg.

Á

Hock Tamás